

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

14
N

Ø

R

R

E

I

S

S

U

M

»Gangpiger«

Nr. 2 . Marts 1981 . 73 årgang

HØJSKOLE OG EFTERSKOLE

UDGIVET AF ELEVFORENINGEN

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

Påske

Golgatha Kors, vort eneste håb,
om salige vi skal blive,
med det blev vi tegnet i vor dåb,
det ene frelse kan give;
det kors, det er vor dyreste skat,
vort lys i liv og i dødens nat,
det stråler i dødsrigets mørke.

Så knæler vi da ved korsets fod
og takker for korsets nåde,
det korstræ, som på Golgatha stod,
er vel for verden en gåde,
men hver, der favner det kors i tro,
kan vandre pilgrimsvejen fro;
thi korset er skjold mod den onde.

J. C. A. Carlsen-Skjødt

Norgesturen den 12.-21. februar 1981

Lørdag den 21/2 ankom 42 mere eller mindre trætte norgesfarere til Danmark efter 9 dage i det naturskønne Norge med Valle Hytte- og Feriecenter som midtpunkt. Vi kunne da se tilbage på en oplevelsesrig og uforglemmelig ferie.

Det var nemlig en ferie, da alt var så dejlig frit. Man behøvede faktisk intet ur, idet eneste faste tidspunkt var middagsmaden kl. 18, og hvem glemmer at komme til middagsmad? Alt-

så ingen ræs og tidsjagt, som vi kender det fra dagligdagen. Vi var helt afskåret fra omverdenen. Det *er* ferie.

Ferien blev ekstra god af, at deltagerne forstod at fungere sammen trods det, at nogen aldrig havde set hinanden før – af at fjeldsolen gjorde skiturene til noget helt specielt, også selv om man en »sjælden« gang faldt – af at vi havde et aktivitetshus, hvor vi hver dag havde muligheden for at samles til morgen- og aften-

sang, og som gjorde det muligt at samles til fællesarrangementer med underholdning, folkedans m. v. – af at faciliteterne var så gode som tilfældet var med de dejlige små 5-mandshytter – af at vi havde en herlig vært, som ikke var bange for at give en kop kaffe, ikke mindst da vi fejrede vor 40 årige fødselar på turen osv.

Der kunne nævnes mange andre ting, som ikke kan beskrives, men som skal opleves, så som at se Thony brække sine ski (efterhånden en tradition), at se Hanne B. og Bent danse folkedans, høre familien Juhl digte og opleve Svenning stå på ski med en forstuvet fod. Dette var for øvrigt den eneste fysiske lidelse ud over ømhed i lemmerne, nogen blev udsat for, men vi var alle i samme båd med hensyn til psykiske lidelser, da vi hørte Bennos norske foredrag om »at skie«.

Det, at man allerede har nedsat et udvalg til at arrangere en gensynsfest, viser blot at det var en succesrig tur, som alle har en del af æren af, dog ikke mindst Thea, Birtha og Benno, som forud havde brugt en masse tid på at arrangere den vellykkede skitur. Håber ikke det var forgæves for jer, for det blev det ikke for os.

Lad os håbe, at et sådant arrangement måtte blive en tradition.

P. O. J. & C. T.

Norgesturen 1981

Torsdag den 12. februar var vi 42 spændte og forventningsfulde mennesker, som satte kursen mod Norge.

Efter en opsamling gennem Jylland sejlede vi om natten fra Hirtshals til Christianssand, og derefter gik turen nordpå til Valle Motels hyttecenter. Vi boede i helt nye hytter, som hver var delt op i 2 lejligheder. I hver lejlighed boede vi ca. 5 personer, og her skulle vi selv lave morgenmad og frokost, hvilket vi nød meget – vi bestemte selv fart og klokkeslet for

disse måltider – det var ferie for alle pengene. Om aftenen spiste vi samlet aftensmad i cafeteriaet på motellet. Det var god mad og fin forplejning, vi fik til alle måltider.

Vi var en flok på mange forskellige aldre og med mange forskellige mål for en vinterferie. Der var rige muligheder for lange og dejlige gåture i meget naturskønne omgivelser, som nogle benyttede sig af, andre hyggede sig i hytterne med gode gamle venner. For dem der ville dyrke skisporten, var der hver dag mulighed for det. For at komme til godt skiterræn måtte vi køre et stykke i bus. Der blev arrangeret ture til fjeldet 2–3 gange om dagen. Der var lagt en herlig løjpe ud, endda med »madstation« (en lille hytte) undervejs, hvor vi kunne varme vand (sne) til en kop the, og så fortære vores medbragte »klemmer«. I herligt solskin kunne vi sidde uden for hytten og nyde den friske luft og de sneklædte fjelde.

Om aftenen var der frit slag, tre aftener havde vi fællesunderholdning i vores aktivitetshus, det var festlige aftener, hvor både børn og voksne morede sig. Hver morgen og aften havde vi andagt, som blev holdt på skift; dejligt at vi kunne begynde og slutte dagen med at sende takken opad til vor himmelske fader.

Det var ferie, vi nød – vi slappede af – det var ferie med indhold. Vi ved, at der ligger et kæmpestort arbejde forud, for at en sådan tur kan lykkes, og for at det hele skal klappe. Men de gæve arrangører skal vide, at deres arbejde ikke var forgæves. Jeg er sikker på, at alle mener det samme: Det blev en kæmpesucces. – Det var en veltilrettelagt og helt igennem vellykket tur, og stemningen var helt i top. Og stedet – ja, det blev for os den bedste »plet« i Norge, vi kom helt til at holde af de små hytter, omgivelserne og vor gode vært, Halvard. Vi vil sent glemme Valle i Setesdalen.

Hermed en hjertelig tak fra alle deltagerne til turens fortræffelige ledere, Benno, Birtha og Thea. Vi håber ikke, det bliver sidste gang, der bliver arrangeret vinterferie. Også en tak til skolen og for hilsnen – det er dejligt at vide, at

vor »gamle« skole tænker på os, også når vi er på tur.

CNK

Desuden er der indløbet flere kortere indlæg til bladet om ovennævnte tur, men jeg lader disse to stå som en generalnævner for en god tur, der sikkert bør gentages.

Ths. M.

En ny mand

Hvem er han?

Det er Gunnar!

Hvad laver han her?

Han er den sidstansatte i lærerstaben. Blev ansat fra sommerferien 1980 som lærer med nedsat timetal – og så længe vi havde brug for ham. Og det har vi endnu.

Gunnar Birkelund Jensen blev født den 6.

september 1955 i Skovlund ved Ansager.

Efter skolegangen i folkeskolen kom han på Grindsted gymnasium og blev student 1975. Så var han ansat som skovarbejder ét år i Sdr. Omme plantage, inden han kom på seminarieret i Nr. Nissum 1976. Herfra dimitteret som lærer i juni 1980.

Gunnar er en gammel kending indenfor KFUM idrætten. Tidligt med som aktiv. Senere formand i Skovlund KFUMs idrætsafdeling. Desuden med i kredsbestyrelsen for sydvestkredsen. 1977 blev han instruktør indenfor KFUMs idrætsforbund med håndbold, kristendom og foreningslære. Har i en del af seminarietiden virket som håndboldtræner i Linde KFUMs idrætsforening ved Holstebro og som instruktør ved forbundets påskekursus.

Blev i 1978 gift med Tove, der er ansat på »Elmely« her i Nr. Nissum. Datteren Kristine er ca. 1/2 år gammel.

Ths. M.

Norges sne - og Notre Dame de Paris

I februar rejste Benno, Birtha og Thea til Norge med en stor gruppe tidligere elever. Under tegnede var misundelig. Jeg kan ikke gøre for det. Lederne har gjort et enormt forarbejde. Og de har garanteret oplevet, at arbejdet lykkedes – på flere måder. Især i det, der skete mellem de mennesker, der var med. Det har de sandelig også fortjent.

Men jeg var først og fremmest misundelig, fordi de skulle opleve sneens lys eller lysets sne i de norske fjelde. Og jeg er nødt til at gå en meget lang omvej for at forklare hvorfor. Sneen deroppe minder mig om lysstråler i et vist katedralmørke. Den er sjæl og kærlighed, der forener sig.

Følgende er et uddrag fra mit rejseprogram fra turen til Paris i 1975 – med ca. 35 tidligere elever:

Victor Hugo har set i dybden, da han skrev, at Quasimodo, klokkeren ved Notre-Dame

omkring 1500, hæslig, grim, vanskabt, kun eet øje, pukkelrygget, hjulbenet, halt, abeagtig, døv, næsten stum – hittebarnet, som ingen ville forbarme sig over eller turde forbarme sig over, fra fødslen af dømt til konstant latterliggørelse og isolation, holdt udenfor på grund af den »uhygge«, han spredte omkring sig – ja, faktisk sammensat af alle de »urenheder«, som fylder med afsky og angst – var Middelalderens sjæl – ja, netop sjælen. Der er sagen: Quasimodo var ikke bare en »vanskabning«, han var også »billedet på« den forviste sjæl i ethvert menneske, også i dag. Sagen er, at enhver sjæl eller kærlighed, der kues, undertrykkes, trædes på, spyttedes på, som ingen vil høre, som ingen vil forbarme sig over, som uafbrudt gøres til grin – ja, den vanskabes og forkvakles, bliver hæslig og uhyggelig, bliver en »rivende« angstklump langt inde i menneskesindets kældre, hvor den prøver at gemme sig eller, hvor den

spærres inde. Kort sagt: den bliver farlig, en »dæmon«, der forfølger sit menneske, »flyvende« had, der tvinger mennesket ind i fanatismens forsvar og ind i forfølgernes befriende blodorgier – fordi den er »legemliggørelsen« af alt det, som ikke kan blive til noget i virkeligheden af had.

Dette var sjælens situation eller »udviklingsproces« i Middelalderen, i overlevelsens desperation eller tyranni, hvor »alting« fortrænges, selv de stærkeste moralske bånd, selv de »højeste« løfter om ikke at svigte, kun had er »anvendelig« – sjæl hjælper ikke mod håbløse sygdomme, rygende spedalskhed, epidemiers rasen, pestens »masseslagtninger«, mod rotter, der fylder byerne, mod krigenes brande, mod sultens skrig – nej, den bliver »unyttig«, en klovn i ligenes manege, en narrekonge. Det er næsten ubønhørligt logisk, at i dette helvede af »dødens vrede«, eller som man kaldte det: Guds vrede – gennemtvinges loven om kærlighedens forrådnelse og sjælens latterliggørelse – ja, sådan er det: når kærlighed og sjæl ikke har en chance, uanset om det er ydre eller indre omstændigheder eller begge dele i fællesskab, der har skylden, så må man logisk nok gøre den til grin for at glemme de smerter, som »deres« krampe udløser – eller gå til angreb på »dem«, disse »dæmonkrøblinge«, for at finde og placere skylden for det helvede, man befinder sig i – en syndebuk, man kan martre. Gud, råber vi så: Her er »fejlen«!

Sådan går det til, at »forviste« menneskesjæle bliver dæmoner. Og det foregår på akkurat samme måde i dag, måske ikke helt af samme grund, men i hvert fald: i jagten på at vinde livet – egentlig i jagten på at blive fri for Guds gave – man kan eventuelt betragte fanatismen, der bruger demokratiet som en undskyldning i forsøgene på at bygge et alter for »vor ufejlbarehed«.

Vi er på Venstre-Seinebred i 1976 – for vore øjne: Notre-Dame – nej, det var ikke så svært, at Middelalderens forviste menneskesjæle søgte det helt skønne og fuldkomment rene lys,

helt rensat, ikke smittet eller berørt af den virkelighed, som de selv var udleveret til – og dette lys så de mange gange eller for det meste i Jomfru Moder Maria – hun blev gudinden eller frelserinden. Og så gik de da ind i kirkerne, og herinde ramte lyset fra Marias smil den »vanskabte« sjæl derinde i brystet på mennesket, og der opstod intet mindre end et overvældende under af fred og forløsning – et »ægteskab« mellem vanskabning og skønhed.

Måske er det nu lettere at forstå, hvorfor Notre-Dame og massevis af andre katedraler er en »flok« af dæmoner, der »klæber« sig til rummet med lysets skønhed og renhed, Guds væsen, legemliggjort i Maria.

Det er sjæl og kærlighed, der forener sig.

Videre – hvad er det da for noget »vås« i en rejsebeskrivelse? Jeg er ked af det. Men det gør nu heller ingenting, om I lige et kort øjeblik sammenligner katedralerne, vi indtil nu har set – Köln, Reims, Notre-Dame i Paris. I vil »mærke« en forskel. Kølner-Dom siger »stolt og stræbende«: Jeg er Gud! Notre-Dame er mere en bøn fra fortvivlelsens bund: Gud, hjælp mig!

Arne R.

Sommerturen 1981

Der er ikke fuldt optaget endnu, men der er kommet så mange henvendelser, at vi arbejder videre med sagen. En ting står klart – det bliver Holland – idet hovedparten af henvendelserne ønsker dette.

Men bladet kom ud så sent, at tilmeldelsesfristen var overstået – og derfor denne fornyede henvendelse:

Hvis sommerturen bliver en realitet, da bliver det til Holland.

Da alt skal ligge klart snarest, er sidste henvendelse om turen fastsat til 4. april 1981. Alle aldersklasser af gamle elever og deres pårørende kan deltage. Helst skriftlig henvendelse.

Arne og Ths. M.

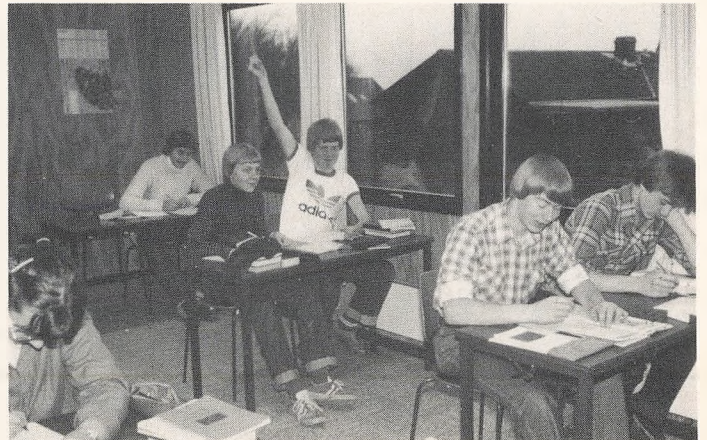
Køkkenpiger i »Galla«.

En forstander har mange jobs.

Fra Nordvest.

En spørgelysten elev.

Bed for os, Herre

Bed for os, Herre, i vor nød
at troen må stå fast,
i kors og trængsel, liv og død,
i pinsel og i plage,
ja, om alverden brast.

Al verdens skikkelse forgår
og skiftes om i hast.
Hvad ved vi om vor fremtids kår.
Men os kan intet skade,
når troens grund står fast.

Du, Herre, er selv troens grund,
du er dens rod og mål.
Du hælder den i trængsels stund,
og når vi selv er svage,
gør du den stærk som stål.

Å, hvilket under er vor tro,
den talte altid sandt,
og svigter alt, dens kraft bestod,
den er Guds egen sejr,
som verden overvandt.

Gå ud, Guds ånd, med troens bud
til denne jammers jord.
Skab tro af trængsel, store Gud,
og sig til den, som tvivler,
at frelst bli'r den, som tror.

Ronald Fangen

Småglimt

Manuskriptet – der blev borte til sidste blad dukkede frem af glemselens mørke – og deraf følger, at vi igen fik billeder og de omtalte elevbidrag tilbage – og de kan læses andet steds.

Tiden. Edison har udtalt, at det kostbareste et menneske har er tiden, for vi kan ikke købe den tilbage og heller ikke forlænge den. Jeg tænker i ledige stunder på Edisons ord og vor tids arbejdsløs-

hed. Det virker modsigende, at det kostbareste er tiden, og at der så er ca. 300.000 arbejdsledige i vort land. Det er også let at synge: *Bed Gud om hjælp og udfyld tro minuttets tres sekunder,*« når man har noget positivt at udfylde tiden med. Jeg kan ikke løse de arbejdsløses problemer, men tænk om den blev udnyttet positivt. De gratis glæders tid er ikke forbi. Alle arbejdsledige unge burde tilbydes kursus i lederarbejde. *Det ville virke dobbeltsidigt, at de lærte noget, var optaget af noget.* Men der er vist ingen politikere, der tænker i disse baner.

Foråret er snart over os. Marts måned borger herfor. Så vil der blive travlhed i haven og på marken. Vi vil plante og så – og glædes, når det spirer, og for en stund glemme, at *det ikke kan betale sig*, for heldigvis er forårets vidunder stadig så stor, at det kan betage et menneske, at en vintergæk spirer frem og sætter blomst.

Ths. M.

Ord til overvejelse

Når det ulovlige bliver gjort til lovligt i gamle Dannevang – kommer det til at gå os skidt. Vær overbevist om rigtigheden heraf.

Johs. Skræppenborg-Nielsen
(Kristeligt Dagblad)

Højskolepost

Lystruphave

Det årlige stævne for alle vore skoler er i år ansat til søndag den 14. juni.

I år er vort eget elevstævne flyttet, og derfor kan vi nu opfordre jer til at møde op begge steder. Forhen var disse stævner jo samme dato.

Altså – velkommen på Lystrup-have den 14. juni 1981.

Skolens elevfest

Som du har kunnet læse andet steds, er skolens elevfest flyttet. Noter det straks i din kalender. Det vil være så ensomt at komme her den 3. søndag i juni, når festen er fastlagt til den 23.-24. maj 1981.

Giv agt!

Sommerpiger fra 47, se her, Vandremappen Limfjordsminder lever endnu, og vi vil gerne have flere med. Grib pennen, send navn og adresse til under-

---

ELEVFEJTEN 1981

er i år festsat til dagene 23. og 24. maj. Alle interesserede, gamle elever, kommende elever, jubilarer osv. er meget velkomne.

Lad elevfejten 1981 indgå som et led i familieudflugterne.

REPRÆSENTANTSKABSMØDE

lørdag den 2. maj kl. 10.00.

---

tegnede, og jeg garanterer, I får mappen inden året er omme. Den bliver mere interessant, jo flere der er med. Gør alvor af det, og lad det ikke bare blive ved tanken.

Mange hjertelige hilsener fra Lilly Nielsen, Nakkevej 27, Risgårde, 9640 Farsø.

Kære kammerater fra 66

Mød talrigt frem, så vil jeg være tilfreds, for i år har vi jubilæum – hele 15 år.

Tænk, hvor tiden dog hastigt går.

Ja, lad os snakke om gamle dage, gode minder vil alle behage.

Selv om vi nu er både runde og tykke, har vi da lov at ønske hverandre tillykke og glædes over den tid, der godt er gået, siden vi hver især vort hjem har fået.

– Lad os finde vores egen »gryde«, så vi 66-er hinanden kan nyde.

Kristensen, Svendsen, Mogensen, Jeppe sammen samt andre må heppe.

Vi må fortælle nyt – ja, hvad vi vil.

NB. Det billiger »Ole« også til.

»Bornholmerne« Birthe Larsen

75–77 Kirsten Jensen og Per Poulsen, Dyssegården 5, 2. tv., 7500 Holstebro.

76–77 Vagn Thode Nielsen og Marianne Hedegaard, Oustrupvej 14A, Bøgild, 8620 Kjellerup.

76–77 Birger Johansen, Frederiksberggade 39, 7323 Give.

76–77 Pia Steensgaard Hansen, Syrenvej 11, 8800 Viborg.

77–79 Eva Kombak, Kirsebærmosen 31, Haunstrup, 7400 Herning.

77–79 Kirsten Rasmussen, Thorupsgade 12, 1. sal, 7800 Skive.

78–79 Else Jensen, KFUM-Soldaterhjem, Louisevej 2, 6100 Haderslev.

1979 Lene K. Sørensen, Mett Kølvråvej 6, 8620 Kjellerup.

* 1980 Merete G. Kristensen, Grønnegade 1, 9690 Fjerritslev.
Inger Mundbjerg, Fuglebakken 34, Herrup, 7830 Vinderup.

Adresseforandringer

74–76 Maja Nielsen, Vindevej 6B, 7800 Skive.

74–77 Else Bredahl Kristensen, Parallelvej 15, st.3, 8280 Trige.

74–77 Mona Aagaard Andersen og Poul Erik Kristensen, Lundvej 2, 7650 Bøvlingbjerg.

74–78 Helle Abilstrup, Nørskovvej 4, 7490 Aulum.

Udgivet af

Nørre Nisum Højskoles Elev- og Venneforening.
Redigeret af Ths. Mogensen, Remmerstrandvej 40,
7620 Lemvig. Tlf. (07) 89 15 94.

BOGTRYKKERGÅRDEN ASSTRUP